పేరు లేని వాడు

—మరువాడ రాజేశ్వర రావు

ఇంగ్లీషు క్లాసు జరుగుతోంది. రామకృష్ణ ఎప్పట్లాగే మధ్యలో లేచి ఏవేవో ప్రశ్నలు వేస్తున్నాడు, లెక్చరరుగారు సమాధానాలు చెప్తున్నారు.

రామకృష్ణ ప్రశ్నలకి సమాధానం చెప్పడమంటే లెక్చరర్లకిష్టం.

"దొంగవెధవ. తెలివైనవాడ్ననుకొంటాడు". అనుకున్నాడు శేషు.

"తెలివైనవాడేకాని, అలాగ లేచి ప్రశ్నలడగాలా?.... అంతాగొప్ప! లెక్చరర్లక్కూడా వాడంటే ఇష్టమే! తెలివైనవాడు కదా మరి.... నేనుకూడా వాళ్ళలాగా ప్రశ్నలడగ్గలిగితే.... నేనూ తెలివైనవాడ్నైతే.... నన్నుకూడా లెక్చరర్లు మెచ్చుకుంటారు...

నాన్సెన్స్! ఇంతమందీ తెలివితక్కువ్వాళ్ళు. వాడొక్కడే తెలివైన వెధవాను? ఆదంతా అందరిముందూ చూపించేసుకోవాలి కామోసు! తన తెలివితేటలు తన దగ్గరే వుంచుకోకూడదూ? అబ్బే, అందరికీ చూపించెయ్యాలి. అందరూ వాడ్నిపొగిడేయాలి. అమ్మో, వాడికున్నంత గర్వం మరెవరికుంది? నాకూ యీ పాటి తెలివితేటలుంటే.......!"

రామకృష్ణ తెలివితేటలంటే కోపం తనకి తెలివితేటలంటే ఎంతో యిష్టం.... రామకృష్ణని పలకరిస్తూ పొగిడితే.... ఈర్ష్య. తనని అంతా పొగడాలని కోరిక.

రామకృష్ణన్నా, అతని తెలివితేటలన్నా అతనికి కోపం. ఈర్ష్య వుండడానికి మరోకారణం కూడా వుంది.

ఆ రోజు....అతని తెలివితేటలే తన తెలివితక్కువతనాన్ని బైటపెట్టేయి. అమ్మో, వాడి తెలివితేటల్నైనా భరించొచ్చుగాని, తన తెలితక్కువతనం నలుగురికీ తెలిసిపోతే భరించ శక్యమా?

కాని, భరించాల్సొచ్చిందా రోజు.
అంత అవమానమూ దిగమింగాల్సొచ్చిందా రోజు....

ఆ రోజు........?

కాలేజీ వార్షికోత్సవం.

అంతటా సందడి, సంతోషం...

నవ్వులు....రంగులు...పాటలు:

అమ్మాయిలు....అబ్బాయిలు

(అబ్బాయిల చూపులు, అమ్మాయిల చూపు !)

పెద్దలు .... కబుర్లు .... ప్రశంసలు.......

నీటుగా డ్రస్సులు, తెలివైన మాటలు........

బహుమతి ప్రదానం!

రామకృష్ణకి డిబేటులో మొదటి బహుమతి!!

అతని కళ్ళలో గర్వం.

ముఖం నిండా సంతోషం.

ఠీవిగా, దర్పంగా నడక.......

తెలివితేటల్ని గుప్పించే మాటలు!

"ఫస్టు రావడం మాటకేంగాని, 'షా' పుస్తకం 'మేన్ అండ్ సూపర్‌మేన్' ఇచ్చినందుకు నాకెక్కువ సంతోషంగావుంది గురూ" అంటున్నాడు.

"అవును గురూ, బెర్నార్డ్ షా బాగా రాస్తాడు" అన్నాడు శేషు (తన ఉనికిని తెలుపుకునే యత్నంలో)

"నువ్వు చదివేవేమిటోయ్? ఏ పుస్తకాలు చదివేవ్?" అంటూ కుతూహలంగా అడిగేడు రామకృష్ణ.

"ఏవో పేర్లు సరిగా గుర్తులేవు గురూ...." అని తప్పించుకోబోయేడు శేషు.

"మేజర్ బార్బరా చదివేవేంటి?.... సెయింట్ జోన్...." అంటూ పుస్తకాల పేర్లు యేకరువు పెట్టబోయేడు రామకృష్ణ.

"ఆఁ! సరిగ్గా ఆ రెండు నవలలే గురూ! చాలా బాగున్నాయేం?" — రామకృష్ణ బాగుంటాయనేసి ఊరుకుంటాడనుకున్నాడు శేషు. కాని నవ్వుతున్నాడు.

రామకృష్ణా....

అతని చుట్టూ అందరూ నవ్వుతున్నారు.

తను అయోమయంగా చూస్తుంటే అంతా నవ్వుతున్నారు. అంతా నవ్వుతుంటే తనకి అయోమయంగా ఉంది.

"ఊహూఁ, కాదు గురూ! అవి నవలలు కావు. పొ.... పొరపాటు.... అబ్బే! అవి నవలలేంటి! ఏమైనా నవ్వొస్తాడు" అంటూ నవ్వబోయేడు శేషు.

అయినా నవ్వుతున్నారు.

ఇంకా, ఇంకా నవ్వుతున్నారు.

అందరికంటె ముందు నవ్వాపేసిన సీతాపతి సీరియస్‌గా ముఖం పెట్టి, పంటితో నవ్వాపుకుంటూ,

"ఏం పద్యాలు రాసేడు గురూ....నవలలంటావేంటి?" అన్నాడు.

"ఆఁ ఆఁ! అప్పన్నప్పుడు! అవి పద్యాలు....పద్యాలే. అవును. పద్యాలు...." జ్ఞాపకం వచ్చినట్టన్నాడు.

ఇంకా ఎందుకో నవ్వుతున్నారంతా....

నిజానికిప్పుడింకా గట్టిగా నవ్వుతున్నారు.
నవ్వుతూ శేషుని ఏడిపిస్తున్నారు.
అతని పళ్ళు నవ్వుతున్నాయి.
వెక్కిరిస్తున్నాయి.
మనసు మండిపోతోంది,
వొళ్ళు తేలిపోతోంది
జేబులో చేతులు పెట్టుకుంటున్నాడు.
మెటికలు విరుస్తున్నాడు.
బుర్ర గోక్కుంటున్నాడు.

'నెర్వస్'గా ఉన్నట్టు ఎవరికీ తెలియగూడదని శతవిధాల ప్రయత్నం చేసేడు.

అంతటికీ కారణం— రామకృష్ణ!
కాదు. అతని తెలివితేటలు....
అతని విజ్ఞానం!

అసలు 'షా' పద్యాలో, నవలలో యెందుకు రాయలేదు? అసలేం వ్రాసేడు.
ఏవోరాసేడు సరే. .

అదే ఈ రామూగాడికి ప్రైజుగా ఎందుకు? వాడికసలు ప్రపేటులో ప్రైజు రాకుండావుంటే బాగుండేది. వాడికసలు తెలివితేటల్లేకుండావుంటే బాగుండేది. ఉంటే ఉన్నాయి కాని.... నా మీదెందుకు ప్రయోగించాలి?

వాడికి తెలుసు. అందరూ నవ్వుతారని.... తన తెలివితేటల బలంతో నా తెలివి తక్కువతనం మీద నవ్వుతారని!

అప్పుడు తన తెలివితేటలకి అందరూ గౌరవం చూపిస్తారని ...
, గర్వం, పొగరు....?

అసలివన్నీ జరగడంలో తప్పు లేదు. తనకి 'షా' గురించి గాని, అతను రాసిన పుస్తకాల గురించిగాని తెలిసుంటే... !

తనగ్గాని అవతలివాడికంటే ఎక్కువ తెలివితేటలుంటే అవతలివాళ్ళ తెలివితేటల్ని క్షమిస్తాడు. అవతలివాడికి తెలివితేటలుండనీ.... తనకంటే కొంచెం తక్కువగా!

*   *   *   *

గంట గణ గణమంటూ అతన్ని ఆలోచనల్లోంచి లేపింది.
నిశ్శబ్దం ఒక్కసారిగా బ్రద్దలైంది.
'ఢా' మ్మని పేలింది టపాకాయ.
ఉలిక్కిపడ్డారంతా.

అదిరిపడ్డారు ఇంగ్లీషు లెక్చరరుగారు. గిర్రున బోర్డువైపు నుంచి క్లాసువైపు తిరిగేరు.

కళ్ళజోడు వెనుక భయం కనిపిస్తోందా కళ్ళల్లో. విద్యార్థులెవ్వరూ కదలేదు. అంతా మౌనంగా, బుద్ధిగా ఎదుటికే చూస్తున్నారు.

పావుగంటసేపు విద్యార్థుల్నందర్నీ తిట్లతో దీవించి, మళ్ళా బోర్డువేపు తిరిగేరు లెక్చరరుగారు.

వెంటనే క్లాసులోనివాళ్ళందరి చూపులూ రమణారావువేపు తిరిగేయి. చిరు

నవ్వుల అభినందనలు అతన్ని చేరేయి.

చిరునవ్వుతోటే వాటిని స్వీకరించేడు.

ప్రభాకరావంటే ఆరడుగుల కండలుతిరిగిన అందగాడు. అతని కళ్ళలో ఎప్పుడూ చురుకుదనం, చిలిపితనం మెరుస్తుంటాయి.

అతను ఎవరికీ తెలియకుండా అల్లరిచేస్తాడు.

ఆడవాళ్ళని ఏడిపిస్తాడు. అతనేడిపించినందుకు గర్వించని అమ్మాయిలేదు. అతనేడిపించిన అమ్మాయిలందరూ గొప్పపిస్తారు.

అతనంటే లెక్చరర్లకి భయం.
అందుకే విద్యార్థులకి అతనంటే భక్తి, గౌరవం.
అతన్నెవరూ ఎదిరించలేరు.
ఎదిరించాలని కోరుకోరెవరూ!

అల్లరిలోను, ఆటల్లోను కూడా మొదటివాడు కావడం చేత అతని పేరు తెలియని మొద్దులు ఆ కాలేజీలో చాలా తక్కువ మంది.

అతన్తో స్నేహం చేసే అదృష్టంకోసం ఎప్పుడూ ఎదురు చూస్తుంటారు చాలా మంది.

“వెధవకి అదృష్టం ఉంది. లేకపోతే అల్లరిచేసే రౌడీ వెధవకి యింత పేరుండడం ఏమిటి?” అనుకున్నాడు శేషు.

“కాని వెధవ బాగుంటాడు. బాగా అల్లరిచేస్తాడు కూడాను.... ఆఁ అల్లరి చేస్తే గొప్పేమిటి? ఎవడేనా చేస్తాడు, నేనూ....చెయ్యగలనా?”

చెయ్యగలిగితే యెంత బావుండేది.

వాడిలాగే తననీ అంతా....

అయినా, ఆ వెధవ నలుగురూ తనని పొగడాలనే అలా అల్లరిచేస్తున్నాడు. అందరూ తనంటే భయపడాలనే...అందరూ తననిగౌరవించాలనే అలాచేస్తున్నాడు.
వెధవ గర్వం!

అయినా అదేమిటి చంటి పిల్లాళ్ళాగ.... 'నన్ను చూడమ్మా- నే నెంత బాగా అల్లరి చేస్తానో' అని చంటిపిల్లాడంటాడు. అయినా ఈ లెక్చరర్లకి బుద్ధిలేదు. వాడ్ని కాలేజీనుంచి డిస్మిస్ చేసేయొచ్చుగా. వాడంటే భయం!(నేనంటేకూడా వాళ్ళకి భయం ఉంటే బాగుణ్ను.)

ఏమైనా సరే, వాడ్ని అంతగా పొగడ కూడదు- (వాళ్ళంతా వాడి బదులు నన్ను పొగిడితే బాగుండును!)

ఎలా పొగుడుతారు?

కుక్కలాగో పందిలాగో ఎలకలాగో అరిస్తే?

కాదు కాదు!

పిల్లిలాగరుస్తే బాగుంటుంది! అని నిశ్చయించుకున్నాడు శేషు.

క్లాసంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది. అంతా శ్రద్ధగా పాఠం వింటున్నారు, రెండు చేతులు నోటికి దగ్గరగా పెట్టుకొని 'మ్యావ్' మన్నాడు.

అంతే! ....

లెక్చరరు బూతులు తిట్టేస్తున్నాడు తనని.

అంతా తన వైపే చూస్తున్నారు. అంతా నవ్వుతున్నారు, ఆ నవ్వులకు అతని చెవులు హోరెత్తి పోయేయి. మెదళ్ళో సముద్రపుహోరు ప్రారంభమైంది. చలి జ్వరం వొచ్చిన వాళ్ళాగ వొణికిపోతున్నాడు. ఏడుస్తున్నాడు....

అదంతా అతని భయం వల్ల కలిగిన ఊహ.

క్లాసు మామూలుగానే జరుగుతోంది.

అతని అరుపు ఎవరికి వినపడలేదు. కనీసం పక్కవాడికి .... అతనికే వినపడలేదు.

అసలరవందే!

అరవకుండానే ఇంత జరిగిందతనిలో.

“ఛా, ఛా!” నేను పిరికివాడ్ని. తెలివి తక్కువ వాడ్ని. ఎందుకూ పనికిరాను. నేనుత్త శేషునే. అందరిలాగే నా పేరూను.... అందరిలాంటి వాడ్నే నేనూను.

నాపేరు రామకృష్ణ గాడి పేరులాంటిదికాదు. రమణారావుపేరు లాంటిదీ కాదు. నాకు ప్రత్యేకత ఏఁవీ లేదు. నాపేరుకి పేరు లేదు.

నేను భయపడ్డానికక్కూడా భయపడతాను .... నేను 'జీవించడం'లేదు. 'బ్రతికున్నా' నంతే!.....యే పనీచెయ్యకుండా ఉండడంకూడా నాకు చేతకాదు.... నిశ్శబ్దం కూడా పలుకలేను....

నేనొక పెద్ద 'సున్నా' గాణ్ణి.

అది కూడా కాదు నేను.... నేనెవరు? ఎవరు?.... ఎవరు?.... ఎవణ్ణేను?"

ఎంతో ఆవేదనతో అమాయకంగా తనని తాను ప్రశ్నించుకున్నాడు శేషు.

సమాధానం దొరక్క నీరసంగా, నిరుత్సాహంగా కృంగిపోయేడు....

* * * *

విశాఖపట్నం మెయిన్ రోడ్డుమీద శేషు అనే వ్యక్తినెవరూ పలకరించడం లేదు.... అతనూ ఎవర్నీ పలకరించడం లేదు.

అలా వెళ్ళిపోతున్నాడు ఏదో ఆలోచిస్తూ,

మెయిన్ రోడ్డంతా చాలా సందడిగా, హడావిడిగా ఉంది. మనుషులు,కార్లు బస్సులు, రిక్షాలు, సైకిళ్ళూ వస్తూ పోతున్నాయి.

ఆ జీవసముద్రంలో ఒక కణంగా నడిచిపోతున్నాడు శేషు.... పరిసరాల్ని మరచిపోయి....ఆలోచనల్లో మునిగిపోయి....ఊహాలోకాల్లో తేలిపోతూ నడుస్తున్నాడు.

అతని ఎదురుగా ఓ ఆరేళ్ళ పాప....

ముద్దులు మూటకట్టే పాప!

రంగురంగుల గౌను, పరికిణీ

తెల్లగా, గుండ్రంగా, బొద్దుగా, వెన్నబిస్కెట్‌లాగుంగి పాప! ఆడుకుంటూ పాడుకుంటూ పోతోంది....

కార్లు....బస్సులు....సైకిళ్ళు....రిక్షాలు....గణగణ....టోంయ్‌ఁ....

'ఏఁవిటీ? అప్పలాగ్రిజు....' ఎవరివో మాటలు

పాప ఎవరో ధనవంతులపిల్లలాగుంది. చాలాధనవంతుల పాప....

సినిమాహాలు.... ఎస్. బి. పి. కె. వర్కర్సు.... హాలు నిండివది....

బస్సులో వేళ్ళాడుతూ పసిపాప....

వాళ్ళింట్లో ఆ పాపంటే అంతులేని ప్రేమ. వాళ్ళ తల్లిదండ్రులకి లేక లేక ఒకే ఒక కూతురు, ఆ యింటి దీపం....

ఆమెకోసం చెయ్యార్దేమీ లేదు.

“గణగణ, గణ....బాయ్‌....అబ్బ! తోసుకుపోతున్నారు జనం....”

అవునవును. అందాల పాప....

కాళ్ళు....అమ్మో, కాపు....

మహా వేగంతో వస్తోంది....అయ్యయ్యో. పాపమిదనే.... ఆలోచించడానికి వ్యవధి లేదు.

మెరుపులాగ రక్షించాడామెని శేషు!

ఆమెని ఎత్తుకోడవూ, కారుదూసుకుపోడవూ ఒక్కసారే జరిగేయి.

ఒక్క త్రుటిలో ప్రమాదం తప్పిపోయింది.

ఊళ్ళోకల్లా ధనవంతులపాప బ్రతికిపోయింది.

అతని ధైర్యసాహసాలని జనం అంతా మెచ్చుకుంటున్నారు, భుజాలమీద పాపనెక్కించుకున్నాడు శేషు. శేషుని భుజాలమీదికెక్కించుకున్నారు జనం.

ఆ పాప తల్లి, తండ్రీ తమ కృతజ్ఞత నెలా ప్రకటించాలో తెలియని అవస్థలో వున్నారు.

పదివేల బహుమానం!

'వొద్దండి' అన్నాడు శేషు.

'ఓహో త్యాగమూర్తి! ధన్యజీవి!!' అంటున్నారు జనం.

'దయచేసి తీసుకోండి!'

తీసుకోండి___

తీసుకోండి, తీసుకోండి___

అంటూ కొన్ని వేలగొంతుకల ప్రోత్సాహం, సవినయంగా పదివేలు తీసుకున్నాడు.

రాత్రి తొమ్మిది గంటలకి వార్తల్లో మొదటివార్త శేషు సాహసమే!

మర్నాడు న్యూసుపేపర్లో అతని ఫోటోతో సహా ప్రశంసలు ....విస్మయాన్ని వ్యక్తంచేస్తూ పొగడ్తలు!—

రెక్కపట్టుకులాగే దెవడో, కళ్ళుకలవలో పడ్డాడు శేషు. కారుదూసుకుపోయింది....కల కరిగిపోయింది.

అతని కళ్ళలో నీళ్ళునిండేయి.

అతన్ని రక్షించిన వ్యక్తి, మరోఇద్దరు అతన్ని పందరించేరు. కొంతమంది అతన్ని చూసి నవ్వుతున్నారు. ఇంకెవ్వరూ అతన్ని గమనించలేదు.

"నన్ను రక్షించి...నాకు మహోపకారం చేసేరు. మీ మేలు....ఎన్నటికీ మరువ లేను....నా పేరు....అనబోయేడు.

కాని, అతని గొంతులో ఏదో అడ్డుపడినట్లయి మాటపెగల్లేదు. ఎందుకో గట్టిగా కళ్ళుమూసుకొని అక్కడేపడుకుండి పోవాలనిపించింది.....